

kunne indbræde lidligere end efter 2 Aars Forløb. At ubstrække Vaandet til at gjælde endnu længere Tid vilde ikke stemme overens med den Betragtningssaaade af den personlige Frihed, vi nu ere vante til, og jeg skulde troe, at eet Aar vilde være aldeles tilstrækkeligt. Naar Raderiet tager forandrede Bestemmelser med Hensyn til Skibets Anvendelse, maade de Allemper, der kunne følge af, at Mandstabet ikke udover eet Aar vil følge den forandrede Bestemmelse, falde Raderiet til Raad.

Sonne: Derfor § 23 kun gjaldt det Tilfælde, at Reisen forlængedes eller forandrede, efterat Folkene vare forhyrede til en bestemt Reise, skulde jeg give den ærede sidste Taler Medhold i, at det kunde være rigtigt og billigt at forandre disse Bestemmelser, men den ærede Landthingsmand har vist overseet, at det Samme gjælder for alle dem, der have forhyret sig for en ikke bestemt Reise, hvorom der indeholdes Bestemmelse i det sidste Punctum af første Stykke, og det er de hyppigst forekommende Tilfælde, at man forhyrer sig for en ubestemt Reise; Skibe, som forandre deres Fart, efterat have forhyret deres Folk paa en bestemt Reise, ere sjeldnere Tilfælde. I Almindelighed forhyres Mandstabet til en bestemt Plads og „videre“, altsaa videre efter den Bestemmelse, der tages om Skibet. Det kunde maaskee være rigtigt, at Paragraphen beeltes, og at der gjordes forskjellige Bestemmelser for de forskjellige Tilfælde. Det er ganske vist, at den personlige Frihed kunde maaskee fordrø, at Vaandet ikke skulde være over to Aar, men jeg finder dog, at det er saare betænkeligt at give et heelt Mandstabs, naar Skibet er paa et langt bortliggende Sted, hvor det kan være vanskeligt at faae Folk, og faae Folk, som ville blive, Ret til Alle paa eengang at forlade Skibet. Forsaavidt der er Enkelte, der maatte særdeles ønske at komme fra Skibet, tør man vel gaae ud fra, at Skipperen vil vise en saadan Humanitet, at han vil give dem denne Frihed, uagtet det ikke stod bestemt i Loven, at han skulde tilstede den; men, som sagt, det er et Punkt, der ganske vist kræver nyere Overveelse.

Indenrigsministeren: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skulde tilføie med Hensyn til Bestemmelserne angaaende de Forholdsregler, Skipperen skal iagttage, naar han agter at anvende den Straffemyndighed, der er tillagt ham. Det kan ganske vist synes, at de ere temmelig vidtløftige, og at det i mange Tilfælde kan være vanskeligt for Skipperen nøie at efterkomme dem; men der er den Omstændighed derved, at det er nødvendigt at have saadanne Forrifter for nogenlunde at sikke de Vedkommende det Bæviis, der er nødvendigt, for at de kunne gjøre deres Ret gjældende; og, naar det navnlig ikke anføres i Protocollen, hvad vedkommende Mand, der er straffet, har haft at anføre til sin Undskyldning, saa er det ikke sagt, at han, naar han om et, to eller tre Aar kommer hjem, er istand til med Vidner at bevise, hvorledes Omstændighederne vare dengang, da han blev straffet, og hvorvidt han er bleven straffet med Rette eller ikke. Men, som sagt, det kan være muligt, at Bestemmelserne ere temmelig vidtløftige. Der er navnlig den Pasfus, at Skipperen skal tilføie Logbogen fuldstændig Beretning om Maaden, hvorpaa Forseelsen er kommen til hans Kundskab, som ogsaa har forekommet mig overflødig, men jeg har, som sagt, været ængstelig ved at gjøre Forandringer i, hvad saa mange sagkyndige Autoriteter have anset for at være rigtigt.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

Sonne: Jeg tillader mig at foreslaae Medsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Overnævnte Forslag fattedes derefter under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt, og jeg skal derfor opgive Dagsordenen for næste Møde, paa Tirsdag Kl. 1½. Den vil være: